über (प्रति) 308,22. — Caus. कासयति 1) *Jmd zum Lachen bringen.* — 2) *spotten über* (Acc.) zu Spr. 1324. — 3) कासित *a) lächerlich.* — *b) zum Lachen gebracht*, so v. a. *weiss gefärbt* (vgl. u. कास). — Desid. vgl. 2. जक्ष्. — Intens. (जाकस्यमान) *anhaltend lachen.* — Mit अति in अतिकसित. — Mit *व्यति *über einander lachen.* — Mit अप *über Jmd* (Acc.) *lachen.* Vgl. अपकसित Nachtr. 6. — Caus. *verlachen, verspotten.* — Mit अभि in अभिकस्य (Nachtr. 3) und अभिकास. — Mit व्यभि in व्यभिकास. — Mit अव *verlachen, verspotten.* अवकसित *verlacht, verspottet.* Vgl. auch अवकसित Nachtr. 6. — Mit व्यव in व्यावकासी. — Mit समव in समवकास्य. — Mit उद् *auflachen*, vom Blitz so v. a. *zucken.* — Mit उप 1) *verlachen, verspotten* 315,2. उपकसित *verlacht, verspottet* 215,21. Çiç. 11,30. — 2) *lächeln.* — 3) euphemistisch *sich begatten mit* (Acc.). — Caus. *verlachen, verspotten* Hem. Par. 1,180. उपकासित Kathâs. 62,169 metrisch fehlerhaft für उपकसित. — Mit परि 1) *scherzen, — mit Jmd* (Acc.). — 2) *verlachen, verspotten.* — Mit प्र 1) *auflachen.* Auch mit dem Nom. act. कासम्. — 2) *lachen mit Jmd* (Acc.). — 3) *verlachen, verspotten.* — 4) *Etwas belachen.* — 5) प्रकसित *a) lachend.* Nomin. auch als Verbum fin. — *b) lachend*, so v. a. *helle, prächtige Farben zeigend* Gâtakam. 21. — Caus. *zum Lachen bringen.* — Mit अभिप्र *lächeln zu* (Acc.) Gâtakam. 31. — Mit समभिप्र *verlachen, verspotten* Gâtakam. 31. — Mit संप्र *auflachen.* — Caus. *Scherze treiben* Vasishṭha 17,61. — Mit वि 1) *auflachen.* Bildlich: (सरः) विकसदिव फुल्लकुमदवनैः Gâtakam. 19. — 2) *auslachen, verlachen, verspotten;* mit Acc. und ausnahmsweise Gen. — 3) विकसित *a) lachend.* — *b) ausgelacht, verlacht, verspottet.* — Mit संवि *auflachen, lachen.*

कंस und कंसं m. (adj. Comp. f. आ) *laute Fröhlichkeit, Lachen* Naish. 6,71. Çiç. 6,57.

कसन 1) Adj. (f. आ) *lachend, scherzend mit* (Gen.). — 2) m. N. pr. eines Wesens im Gefolge Skanda's. — 3) f. आँ *ermunternder Zuruf des Fuhrmanns an das Zugthier.* — 4) f. ई *a) * Kohlenpfanne, — becken.* — *b)* N. pr. eines fabelhaften Flusses, = कसनी Divjâvad. 451,1. — 5) n. *das Lachen*, angeblich *mit zitternden Lippen.*

*कसनीमणि m. *Feuer.*

कसनीय Adj. *zu verlachen, dem Gelächter Jmds* (Gen.) *ausgesetzt.*

कसन्तिका f. *Kohlenbecken* Vikramâṅkaḱ. 16,48.

कसन्ती 1) Adj. f. Partic. von 2. कस्. — 2) f. *a) * Kohlenbecken. — b) * Jasminum Zambac. — c) * ein best. weiblicher Unhold. — d)* N. pr. eines Flusses, = कसनी Divjâvad. 451,5. 9.

*कसवज्र m. N. pr. eines Mannes.

कसामुद् Adj. *fröhlich lachend.*

*कसिका f. *Gelächter; Spassmacherei.*

कसित 1) Adj. s. u. 2. कस्. — 2) n. *das Lachen, Gelächter* Taitt. Âr. 1,11,5. Gaut.

कसिर m. *eine Mausart.*

*कसुराज m. N. pr. eines Mannes.

कस्कर्तर् Nom. ag. *Aufmunterer.*

कस्कार m. *das Lachen des Himmels*, so v. a. *Wetterleuchten.*

कस्कृति f. *laute Fröhlichkeit, Lachen.*

कस्त 1) m. (adj. Comp. f. आ) *a) Hand.* तस्य कस्ते लोकद्वयं स्थितम् so v. a. *die zwei Welten sind ihm so sicher, als wenn er sie in der Hand hätte.* कस्ते कर् *in die Hand nehmen* (nicht componirt), auch so v. a. *in seine Gewalt bringen* (Harshaḱ. 123,17) und *heirathen* (componirt) ein Mädchen Bhaṭṭ. 5,16. शत्रुकस्तं गम् so v. a. *in die Gewalt des Feindes gerathen* R. 7,30,32. Vgl. Kâd. 2, 100,24 (124,1). Am Ende eines adj. Comp. nach einem Subst. — *in der Hand haltend, — an der Hand führend.* — *b) Elephantenrüssel.* Am Ende eines adj. Comp. — *im Rüssel haltend.* — *c) die Hand als Längenmaass*, ungefähr *18 Zoll* Hemâdri 1,188, 15. fgg. 190,1. Açvav. 3,183. — *d) Handstellung.* — *e) Handschrift.* — *f) das 11te (15te) Mondhaus* Vâsav. 235,2. — *g) * ein best. Baum.* — *h) Anapaest.* — *i)* am Ende eines Comp. nach Wörtern in der Bed. von *Haar* so v. a. *Fülle, Menge.* — *k)* N. pr. α) eines Soma-Wächters. — β) eines Sohnes des Vasudeva und einer anderen Person. — 2) f. कस्ता *a) Hand.* — *b) das Mondhaus* कस्त. — 3) * n. *Blasebalg.* — 4) * Adj. *unter dem Mondhaus Hasta geboren.*

कस्तक 1) m. (adj. Comp. f. °कस्तिका) *a) Hand* Pañkâd. 19,5. Am Ende eines adj. Comp. — *in der Hand haltend.* — *b) die Hand als Stütze.* — *c) Handfigur.* — *d) Hand als Längenmaass.* — *e) Handstellung.* — *f) Handvoll.* कुश° Kâraka 1,15. — *g) Bratspiess* Harshaḱ. (ed. Bomb.) 445,3. v. l. कस्तिक. — 2) f. कस्तिका *ein best. Saiteninstrument* S. S. S. 185.

कस्तकवप्र N. pr. einer Oertlichkeit Ind. Antiq. 5,204. 6,10. 12.

कस्तकार्य Adj. *mit der Hand zu verrichten.*

*कस्तकित Adj. von कस्तक.

कस्तकृत Adj. (f. आ) *mit der Hand gemacht.*

कस्तग Adj. (f. आ) *in der Hand befindlich, in Jmds* (im Comp. vorangehend) *Hand sich vorfindend* 119,6. Uebertragen so v. a. *was man besitzt, was* oder *wen man sein nennen kann, was Einem gewiss ist.*

कस्तगत Adj. dass. 328,27 (im Prâkrit). पर° *in andern Händen seiend.*

कस्तगामिन् Adj. dass.

कस्तगिरि m. N. pr. eines *Berges.* °माहात्म्य n.

कस्तगृह्य Absol. *an der Hand fassend.*

कस्तग्रह m. 1) *das Ergreifen der Hand.* — 2) *Vermählung.* — 3) *das Handanlegen, Sichbefassen mit Etwas* Pr. P. 93.

कस्तग्राभ Adj. *der die Hand des Mädchens ergreift* oder *ergriffen hat*, d. h. *sich vermählt* oder *vermählt hat.*

कस्तग्राह Adj. 1) *der Einen bei der Hand fasst*, so v. a. *in unmittelbarer Nähe befindlich.* — 2) = कस्तग्राभ und als Subst. *Gatte.*

कस्तग्राहक Adj. *der die Leute bei der Hand fasst*, so v. a. *zudringlich.*

*कस्तग्राहम् Absol. mit ग्रह् *Jmd bei der Hand fassen.*

कस्तघ्न m. *Handschutz* (gegen den Anprall der Bogensehne).

कस्तचाप MBh. 5,706 fehlerhaft für कस्तवाप.

कस्तच्युत Adj. *von der Hand bewegt, — geschwungen.*

कस्तच्युति f. *rasche Bewegung der Hände* Maitr. S. 2,7,12 (92,13).

*कस्तत्रोडि m. *eine best. Pflanze* Râgân. 7,116.

कस्ततलगत Adj. *in der Hand befindlich, den man sozusagen schon in der Hand hat* Mudrâr. 87,6 (141,19).

कस्ततल m. *Händegeklatsch* in सकस्ततलम्.

कस्ततुला f. *die blosse Hand als Wage* Spr. 6653.

कस्तत्र m. oder n. *Handschutz.*

कस्तदक्षिण Adj. *rechter Hand gelegen* (Weg), auch so v. a. *recht, richtig.*

कस्तदीप m. *Handlaterne.*

कस्तधात्री f. Titel eines Werkes.

कस्तधारण 1) * n. *das bei der Hand Halten*, so v. a. *unter die Arme Greifen, Stützen, Helfen.* — 2) f. आ *a)* dass. — *b) das Ergreifen der Hand*, so v. a. *Heirathen* (von Seiten des Mannes).

कस्तपाद n. Sg. *Hände und Füsse.*

*कस्तपुच्छ n. *die Hand unterhalb des Handgelenkes.*

*कस्तपृष्ठ n. *der Rücken der Hand.*

°कस्तप्रद Adj. *die Hand reichend*, so v. a. *unter-*